

[Holger Hansen.]

har ikke haft mulighed for at komme i besiddelse af denne rapport. Det kan nok i hvert fald give anledning til at spørge, om den givne bebyggelse i det hele taget er hensigtsmæssig. Det mener vi i venstre ikke den er. Herudover må det understreges, at planerne ikke skaber flere boliger i København, bl. a. fordi Vestamagerbyernes bebyggelse, så vidt jeg har forstået, skal tages ud af den årlige kvota for socialt boligbyggeri for hele regionen, og fordi den naturligvis bygges under de til enhver tid gældende vilkår med hensyn til kapacitet og efterspørgsel. Da Vestamagerplanerne heller ikke er koordineret med kommunens saneringsplaner, vil de først og fremmest være en belastning for Københavns kommunes økonomi og derigennem forsinke udviklingen og den tiltrængte fornyelse i andre byområder. Alt dette fører os til at fraråde ministeren en overførsel til byzone af disse arealer med de undtagelser, der kan tænkes ud fra den givne helhedsbetragtning.

Skal jeg opsummere venstres indstilling til de foreliggende planer for Vestamagers fremtid, vil jeg sige, at København har en enestående chance for at bevare og forbedre rekreative områder på Vestamager. Planerne med hensyn til martet skal fremmes og kan uden større vanskeligheder lade sig indplacere i det påtænkte område, men med hensyn til Amagerby 3 er vi af den opfattelse, at man ikke skal gå videre med disse planer. De er en del af en helhed, som er u hensigtsmæssig og forkert.

I sin redegørelse lod boligministeren forstå, at der kunne gives tilladelse til martet og en eventuel begrænset boligbebyggelse indtil 7.500 boliger. Om martet har jeg udtalt mig. Om ministerens ordvalg omkring Amagerby 3, hvor han henviser til regeringens skrivelse af 27. september 1972, understreger jeg, at der jo i skrivelsen står „indtil“. Jeg tillader mig at fortolke dette som et forbehold, og det synes jeg er klogt af ministeren. Venstre råder ministeren til ikke at godkende forslaget til dispositionsplan, men vil så gerne hertil føje, at såfremt martet behøver et begrænset boligbyggeri — jeg understreger behøver et begrænset og et stærkt begrænset boligbyggeri — vil vi stille os forstående over for en sådan ny planlægning.

Skovmand: Når der i mit parti har været interesse for at diskutere problemerne på Vestamager i folketinget, hænger det sammen med, at vi har følt en vis frygt for, at tingene ikke skulle komme til at forløbe efter de normale retningslinjer, som det ville være tilfældet i andre egne af landet, og jeg må sige, at ministerens redegørelse, som jeg ellers på mange punkter har været glad for, ikke ganske har bortvejret denne frygt.

Københavns kommune og især overborgmester Urban Hansen har i en årrække vist en meget stærk interesse for at bygge på Vestamager, ikke fordi Vestamager er noget særlig hensigtsmæssigt sted at bygge, men fordi det ligger i Københavns kommune, som alle andre steder er så udbygget, at det selv med Københavns kommunes meget høje udnyttelsesgrader ikke har været muligt at pine flere boliger ned. Denne interesse for at udnytte Københavns kommunes ledige arealer til det yderste levner ikke mange muligheder for at tage hensyn til den befolkning, der bor der, for slet ikke at tale om de folk, der bor uden for kommunen i det øvrige hovedstadsområde. Hidtil har de storkøbenhavnske organer haft svært ved at stille noget op over for Københavns kommune. Det er derfor vigtigt, at boligministeren repræsenterer helhedens interesser, indtil det kommende hovedstadsråd har etableret sig og der er vedtaget en egnsplan for det storkøbenhavnske område.

Når det gælder Vestamager, kan disse interesser, så vidt jeg kan se, kun beskyttes på én måde: ved at boligministeren forhindrer, at der sker noget, som på afgørende måde kan binde den fremtidige planlægning, uden at hele problemet er tilfredsstillende belyst. Vestamager er, og deri er jeg ganske enig med hr. Holger Hansen, naturmæssigt af enestående værdi for det storkøbenhavnske område, ikke bare for Amager og ikke bare for det centrale København, men selvfølgelig især for dem. Amagerby 3 med dens planlagte 7.500 boliger vil binde den fremtidige planlægning og sætte disse store rekreative værdier på spil. Derfor bør ministeriet ikke sige ja til den nu. Dette gælder så meget mere, som der fra forskellig side, også fra ministerens egne embedsmænd hos den kommitterede, har lydt overordentlig kraftige advarsler mod at sige ja til det foreslåede byggeri.